

Πρέπει νὰ ραντίζεται καλὰ ὅλο τὸ φυτὸ καὶ ἰδιαίτερος αἱ μεγάλοι πληγαὶ τοῦ κλαδεύματος.

Τὸ Ἄρσενικῶδες Νάτριον εἶναι δηλητηριῶδες διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ καυστικὸν διὰ τὴν ἄμπελον ὅταν δὲν χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν κατάλληλον ἐποχὴν καὶ εἰς τὴν κατάλληλον δόσιν. Αἱ ιδιότητες αὐτὰ τοῦ φαρμάκου ἐπιβάλλουν ὅπως εἴμεθα **λιαν προσεκτικοὶ κατὰ τὴν χρῆσιν του.**

Ἡ κατάλληλος ἐποχὴ ἐπεμβάσεως (ψεκασμοῦ) μειώνει τὰ ἐγκαύματα εἰς τὸ ἐλάχιστον. Γενικῶς ὡς κατάλληλος ἐποχὴ θεωρεῖται ἐκείνη κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ φυτὸν εὐρίσκεται εἰς χειμερινὰ ἀνάπαυσιν, **συνεπῶς πολὺ πρόϊμος ψεκασμὸς (ἀρχᾶς Ἰανουαρίου) ἢ πολὺ ὑψιμος (κατὰ τὴν διόγκωσιν τῶν ὀφθαλμῶν) εἶναι ἐπικίνδυνος.**

Κατ' ἀρχὴν τίθεται ζήτημα καταλλήλου χρονιᾶς. Πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὸ ράντισμα τὰ ἔτη κατὰ τὰ ὅποια ὁ χειμὼν εἶναι ἡπιος (θερμὸς). Τοιαῦτα ἔτη (δηλ. θερμὰ) δύνανται νὰ θεωρηθοῦν καὶ ἐκεῖνα κατὰ τὰ ὅποια ἡ θερμοκρασία δὲν κατῆλθε κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας κάτω τῶν 0° C.

Ἀπεδείχθη ὅτι κατὰ τὰ θερμὰ ἔτη (εἰς Ἑλλάδα καὶ Καλιφορνίαν) τὰ ἐγκαύματα ἐκ τοῦ ψεκασμοῦ ἦσαν σοβαρά, ἔστω καὶ ἂν ἡ δόσις τοῦ φαρμάκου ἦταν μικρά.

Εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Σταφίδος διεξάγεται ἀπὸ διαιτίας πειραματικῆ ἔρευναν διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἄφ' ἐνὸς μὲν τὸν ἀπαραίτητον δείκτην τοῦ ψυχροῦ τοῦ χειμῶνος μετὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ψεκασμὸς διὰ νὰ μὴν ἔχωμεν ἐγκαύματα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς σταφιδαμπέλου καὶ ἄφ' ἑτέρου τὴν κατάλληλον ἐποχὴν ψεκασμοῦ μετὰ τὸ Ἰανουαρίου καὶ Μαρτίου.

Τὰ μέχρι τοῦδε δεδομένα (διὰ τὰ ψυχρὰ ἔτη) φέρουν ὡς πλεον κατάλ-

ληλον ἐποχὴν ψεκασμοῦ (διὰ τὴν περιοχὴν Ἰνστιτοῦτον Σταφίδος Πύργου) τὸ πρῶτον 10ήμερον Φεβρουαρίου.

Τὸ κλάδευμα τῆς ἄμπελου ἢ σταφιδαμπέλου πρέπει νὰ γίνεται 15 ἡμέρας τουλάχιστον πρὸ τοῦ ψεκασμοῦ.

Πρέπει δηλ., κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τὸ τεμάχιον τῆς ἄμπελου ἢ σταφιδαμπέλου ποῦ θὰ δεχθῇ τὸν ψεκασμὸν κατὰ τῆς ἴσκας νὰ ἔχη κλαδευθῇ μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου.

Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον δρᾷ τὸ φάρμακο κατὰ τῆς ἴσκας δὲν εἶναι ἀπολύτως γνωστὸς. Φαίνεται ὅτι ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ μικροοργανισμοῦ ἐντὸς τοῦ φυτοῦ, διότι τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας ἐπανέρχονται μετὰ 2—3 ἔτη ἀπὸ τοῦ ψεκασμοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τοὺς ψεκασμοὺς κατὰ χρονικὰ διαστήματα 2—3 ἐτῶν.

Τὸ ὅτι δὲν ὑποχρεούμεθα νὰ κάμνωμεν κατ' ἔτος ψεκασμούς, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τὰ θερμὰ ἔτη.

Δι' ἡμᾶς καλὸν εἶναι οἱ ψεκασμοὶ νὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τῆς ἡλικίας τοῦ 15ου ἔτους τῶν φυτειῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν παρουσιάζουν ἢ ὄχι συμπτώματα ἀσθενείας, νὰ ἐπαναλαμβάνονται δὲ κάθε 2—3 ἔτη (κατὰ τὰ ψυχρὰ).

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὡς ἄνω ὀδηγιῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων περὶ τῆς ὠφελίμου κατὰ τῆς ἴσκας δράσεως τοῦ φαρμάκου, πρέπει ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἐξῆς: Παραγωγοὶ οἱ ὅποιοι ὑπέστησαν εἰς τὸ κτήμα τῶν ἐγκαύματα, ἀνερχόμενα εἰς ποσοστὸν 20—30 % ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὀφθαλμῶν, ἐπανελάβον εὐχαρίστως τὸν ψεκασμὸν καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, διότι ἡ ὠφέλεια ἐκ τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἴσκας ἦταν